
Ten laatste op 1 januari 2007 moeten de werkgevers die bedragen overschrijven op de rekening van hun werknemers, daarbij een bijzondere code vermelden

---

Artikel 2 t.e.m. 9 en artikel 11 wet 27 december 2005 houdende diverse bepalingen
(B.S. 30 december 2005, tweede uitgave)

Probleemstelling

Het Gerechtelijk Wetboek beschermt een aantal inkomsten tegen overdreven inbeslagneming en overdracht. Het gaat onder andere om loon, bepaalde socialezekerheidsuitkeringen en onderhoudsgelden. Die inkomsten zijn naar gelang van het geval slechts gedeeltelijk, of helemaal niet, vatbaar voor beslag. Wanneer die inkomsten worden betaald door overschrijving op een zichtrekening, vermengen zij zich vanaf de creditering met andere tegoeden op de rekening, kunnen zij niet meer als zodanig worden herkend en verliezen zij hun bijzondere bescherming tegen overdreven inbeslagneming en overdracht. Dat wil zeggen dat in geval van derdenbeslag bij de bank bv. beslag kan worden gelegd op het volledige loon van een werknemer.

Een wettelijke oplossing komt moeizaam tot stand

Om dat probleem op te lossen werd de *wet van 14 juni 2004 betreffende de onvatbaarheid voor beslag en de onoverdraagbaarheid van de bedragen waarvan sprake is in de artikelen 1409, 1409bis en 1410 van het Gerechtelijk Wetboek wanneer die bedragen op een zichtrekening gecrediteerd zijn*, aangenomen. Die wet en het erbij horend ontwerp van uitvoeringsbesluit werden voor advies voorgelegd aan de Nationale Arbeidsraad (NAR). De NAR formuleerde behoorlijk wat opmerkingen in zijn advies nr. 1.531 van 9 november 2005. Om de door de NAR voorgestelde wijzigingen te realiseren, werd schoon schip gemaakt. Door de *wet van 27 december 2005 houdende diverse bepalingen* wordt de hierboven vermelde wet van 14 juni 2004, die overigens nooit in werking is getreden, volledig opgeheven. De inhoud van de wet van 14 juni 2004, die in hoofdorde bestond in de invoeging van drie nieuwe artikelen 1411*bis*, 1411*ter* en 1411*quater* in het Gerechtelijk Wetboek, werd in "verbeterde" vorm overgenomen in de wet van 27 december 2005. De "verbeterde" regeling zal in werking treden op een bij koninklijk besluit te bepalen datum en uiterlijk op 1 januari 2007.

Beschermde bedragen traceerbaar maken op zichtrekeningen

De kern van de nieuwe regeling bestaat in een systeem van naspoorbaarheid van de beschermde inkomsten door de schuldenaars te verplichten een **bijzondere code** toe te kennen aan elke storting van die inkomsten. Dat laat toe om de beschermde inkomsten op de rekening te identificeren en er de beschermingsregels van het Gerechtelijk Wetboek op toe te passen. De beperkingen en uitsluitingen op het gebied van beslag en overdracht gelden gedurende een periode van 30 dagen vanaf de inschrijving van de beschermde bedragen op de creditzijde van de zichtrekening.

De nieuwe regeling stelt wat stortingen door werkgevers betreft, een weerlegbaar vermoeden in. Bedragen die de werkgever van de schuldenaar stort op een zichtrekening van de schuldenaar worden vermoed, tot anders bewezen is, gedeeltelijk onvatbaar te zijn voor beslag of overdracht. Dat vermoeden geldt alleen bij de verhoudingen tussen de schuldenaar en zijn schuldeisers. Werkgevers die bedragen overschrijven op de rekening van hun werknemers, zullen in de toekomst zorg ervoor moeten dragen een bijzondere code mee te delen aan hun financiële instelling. In het ko-

ninklijk besluit tot uitvoering van de nieuwe wettelijke regeling zal worden voorzien in een bijzondere code voor bedragen die van de werkgever afkomstig zijn.

Aan de verplichting de bijzondere code mee te delen, zijn strafsancties verbonden: de opdrachtgever die verzuimt de bijzondere code toe te kennen of die verzuimt ze mee te delen aan zijn financiële instelling, kan gestraft worden met een geldboete van 200 euro tot 5.000 euro.

Als daarbij de opdeciems worden geteld (x 5,5), komt men tot exorbitant hoge bedragen, zodat men zich kan afvragen of de wetgever zich dat wel heeft gerealiseerd. Hoe dan ook kan men zich afvragen of het niet van een ongezond wantrouwen tegenover de ondernemingswereld getuigt om strafsancties op te leggen om de naleving van administratieve verplichtingen af te dwingen.

Ann Taghon.

Meer informatie over dit onderwerp is te vinden in het Sociaal Compendium 05-06, het standaardwerk van het Belgisch arbeids- en socialezekerheidsrecht (www.sociaalcompendium.be)
